

Μέγα Απόδειπνον της Δευτέρας,
18 - 3 - 2024.

Ἱερεὺς Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἀναγνώστης Ἀμήν.

Ἱερεὺς Δόξα σοι ὁ Θεός, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ
Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ
Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς
Χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ
σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Ἀναγνώστης Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς
(ἐκ γ')**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῶν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῶν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ
δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ
Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἄμήν.

Κύριε ἐλέησον ιβ.'

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ Δ' (4).

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου,
ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει
ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με, καὶ εἰσάκουσον τῆς
προσευχῆς μου.

Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι;
ἵνα τί ἀγαπᾶτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε
ψεῦδος;

Καὶ γινῶτε, ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν
ὄσιον αὐτοῦ, Κύριος εἰσακούσεταιί
μου, ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.
Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε, ἃ λέγετε
ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις
ὑμῶν καταλύγητε,

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ
ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· Τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ;

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ
προσώπου σου, Κύριε, ἔδωκας
εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου.

Ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου
αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι, καὶ
ύπνώσω.

Ἵνα σὺ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι
κατώκισάς με.

ΨΑΛΜΟΣ ς' (6)

**Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ
τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.**

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενὴς εἰμι ἴασαί
με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου,
καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα, καὶ
σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν
μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ἵνα οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ
μνημονεύων σου, ἐν δὲ τῷ ἅδῃ τις
ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω
καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν
δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου,
ἐπαλαιώθη ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ
ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι

εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ
κλαυθοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος
τὴν προσευχήν μου προσεδέξατο.
Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν πάντες
οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ
**καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ
τάχους.**

ΨΑΛΜΟΣ ΙΒ' (12)

Ἔως πότε, Κύριε, ἐπιλήση μου εἰς τέλος;
ἕως πότε ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν
σου ἀπ' ἐμοῦ;

Ἔως τίνος θήσομαι βουλάς ἐν ψυχῇ μου,
ὁδύνας ἐν καρδίᾳ μου, ἡμέρας καὶ
νυκτός;

Ἔως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ'
ἐμέ; Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου,
Κύριε, ὁ Θεός μου.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε
ὑπνώσω εἰς θάνατον, μήποτε εἶπη ὁ
ἐχθρός μου· Ἰσχυσα πρὸς αὐτόν.

Οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται, ἐὰν
σαλευθῶ, ἐγὼ δέ, ἐπὶ τῷ ἐλέει σου
ἤλπισα.

Ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ τῷ
σωτηρίῳ σου, ἄσω τῷ Κυρίῳ τῷ
εὐεργετήσαντί με, καὶ ψαλῶ τῷ
ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Καὶ πάλιν

Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ὁ
Θεός μου.

Φώτισον τούς ὀφθαλμούς μου, μήποτε
 ὑπνώσω εἰς θάνατον, μήποτε εἶπη ὁ
 ἐχθρός μου· Ἰσχυσα πρὸς αὐτόν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἀλληλούϊα,
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ
Θεός, Μετανοίας (γ'), Κύριε, ἐλέησον
(γ'), Δόξα... Καὶ νῦν...

ΨΑΛΜΟΣ ΚΔ' (24).

Πρὸς σέ, Κύριε, ἦρα τὴν ψυχὴν μου, ὁ
 Θεός μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ
 καταισχυθῆν εἰς τὸν αἰῶνα.
 Μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί
 μου· καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές
 σε, οὐ μὴ καταισχυθῶσιν.
 Αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενηῆς.
 Τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνώρισόν μοι,
 καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με.
 Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ
 δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ
 μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.
 Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ
 τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν.
 Ἄμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου
 μὴ μνησθῆς.
 Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σύ,
 ἔνεκεν τῆς χρηστότητός σου, Κύριε,
 Χρηστὸς καὶ εὐθύς ὁ Κύριος, διὰ τοῦτο
 νομοθετήσει ἀμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.

Ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει
πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.

Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος, καὶ ἀλήθεια
τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ,
καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.

Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ
ιλάσθητι τῇ ἁμαρτία μου· πολλὴ γὰρ
ἐστι.

Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν
Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἧ
ἠρετίσατο.

Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται,
καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει
γῆν,

Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων
αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει
αὐτοῖς.

Οἱ ὀφθαλμοί μου διὰ παντὸς πρὸς τὸν
Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος
τοὺς πόδας μου.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι
μονογενῆς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ.

Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου
ἐπληθύνθησαν, ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου
ἐξάγαγέ με.

Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ τὸν κόπον
μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας
μου.

Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι
ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον
ἐμίσησάν με.

Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ ῥῦσαί με,
μὴ καταισχυνθείην ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.
Ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι
ὑπέμεινά σε, Κύριε.

**Λύτρωσαι, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν
τῶν θλίψεων αὐτοῦ.**

ΨΑΛΜΟΣ Λ' (30).

**Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, μὴ
καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα, ἐν τῇ
δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με, καὶ ἐξελοῦ
με.**

Κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου, τάχυνον τοῦ
ἐξελέσθαι με.

Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστήν, καὶ εἰς
οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαί με.

Ὅτι κραταίωμά μου, καὶ καταφυγή μου εἶ
σύ, καὶ ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου
ὀδηγήσεις με, καὶ διαθρέψεις με.

Ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης, ἧς
ἔκρυψάν μοι, ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής
μου, Κύριε,

Εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά
μου, ἐλυτρώσω με, Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς
ἀληθείας.

Ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας
ματαιότητος διακενῆς.

Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἤλπισα,
ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ
τῷ ἔλεει σου.

Ὅτι ἐπεΐδες ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν μου,
ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχὴν
μου.

Καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν,
ἔστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας
μου.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι θλίβομαι,
ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου, ἡ
ψυχὴ μου, καὶ ἡ γαστήρ μου.

Ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνη ἡ ζωὴ μου, καὶ τὰ
ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς.

Ἡσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχὺς μου, καὶ
τὰ ὀστέα μου ἐταράχθησαν.

Παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου
ἐγενήθην ὄνειδος, καὶ τοῖς γείτοσί μου
σφόδρα, καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου.
Οἱ θεωροῦντες με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ,
ἐπελήσθην ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας.
Ἐγενήθην ὡσεὶ σκεῦος ἀπολωλός, ὅτι
ἤκουσα ψόγον πολλῶν παροικούντων
κυκλόθεν.

Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ'
ἐμέ, τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχὴν μου
ἐβουλεύσαντο.

Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, εἶπα· Σὺ εἶ
ὁ Θεός μου ἐν ταῖς χερσί σου οἱ κληροί
μου.

Ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ
τῶν καταδιωκόντων με.

Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν
δοῦλόν σου, σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου

Κύριε, μὴ καταισχυνηθῆιν, ὅτι
ἐπεκαλεσάμην σε.

Αἰσχυνηθίσαν ἀσεβεῖς, καὶ
καταχθείσαν εἰς ἄδου.

Ἄλαλα γενηθήτω τὰ χεῖλη τὰ δόλια, τὰ
λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν,
ἐν ὑπερηφανία καὶ ἐξουδενώσει.

Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου,
Κύριε, ἧς ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις
σε.

Ἐξειργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ
ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

Κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ
προσώπου σου, ἀπὸ ταραχῆς
ἀνθρώπων.

Σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ
ἀντιλογίας γλωσσῶν.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι ἐθαυμάστωσε τὸ
ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς.

Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου·
Ἀπέρριμμα ἀπὸ προσώπου τῶν
ὀφθαλμῶν σου.

Διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς
δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με
πρὸς σέ.

Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὅσοι
αὐτοῦ ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ Κύριος,
καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς
ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν.

Ἀνδρίζεσθε, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία
 ὑμῶν, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ
 Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ 90.

Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν
 σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ
 ἀύλισθήσεται.

Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ
 καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιδῶ
 ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος
 θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους.
 Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει
 σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ
 ἐλπιδῶν, ὄπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια
 αὐτοῦ.

Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ,
 ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας.

Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει
 διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος
 καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ.

Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ
 μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ
 ἐγγιεῖ.

Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις,
 καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψει.

Ὅτι σύ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου, τὸν Ὑψιστον
 ἔθου καταφυγήν σου.

Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά, καὶ
 μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί
 σου.

Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ
σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς
ὁδοῖς σου.

Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε
προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.
Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσει, καὶ
καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.
Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν,
σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά
μου.

Κεκράζεται πρὸς με, καὶ εἰσακούσομαι
αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει,
ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.
Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ
δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου

**Δόξα... Καὶ νῦν... Ἀλληλούϊα,
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός, Κύριε, ἐλέησον (γ') Δόξα ... Καὶ
νῦν ...**

Εἶτα τοὺς ἐφεξῆς Στίχους, χῦμα καὶ
ἄνευ μέλους, εἰ ἔστιν ἐκτὸς τῆς μεγάλης
Τεσσαρακοστῆς, ἐν ταύτῃ δὲ ψάλλομεν
αὐτοὺς ἐξ ἐκατέρων τῶν Χορῶν, ἀργῶς
καὶ μεγάλη τῇ φωνῇ.

Ἄρχεται δὲ ὁ πρῶτος Χορὸς οὕτω,
εἰς

Ἦχον πλ. β'

➤ Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός, γινώτε ἔθνη καὶ
ἠττᾶσθε.

“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

➤ Ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς,

“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

➤ Ἴσχυκότες ἠττᾶσθε.

“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

➤ Ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, καὶ πάλιν ἠττηθήσεσθε.

“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

➤ Καὶ ἦν ἂν βουλήν βουλευήσησθε, διασκεδάσει Κύριος.

“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός,

➤ Καὶ λόγον, ὃν ἐὰν λαλήσητε, οὐ μὴ ἐμμείνη ἐν ὑμῖν,

“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

➤ Τὸν δὲ φόβον ὑμῶν οὐ μὴ φοβηθῶμεν, οὐδ' οὐ μὴ ταραχθῶμεν.

“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

➤ Κύριον δὲ τὸν Θεὸν ἡμῶν, αὐτὸν ἀγιάσωμεν, καὶ αὐτὸς ἔσται ἡμῖν φόβος.

“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

➤ Καὶ ἐὰν ἐπ' αὐτῷ πεποιθῶς ᾧ ἔσται μοι εἰς ἀγιασμόν.

“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

➤ Καὶ πεποιθῶς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ, καὶ σωθήσομαι δι' αὐτοῦ.

“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

➤ Ἴδου ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός,

“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

➤ Ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος ἐν σκότει, ἴδε
φῶς μέγα.

“Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

➤ Οἱ κατοικοῦντες ἐν χώρα, καὶ σκιᾶ
θανάτου, φῶς λάμπει ἐφ' ἡμᾶς.

“Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

➤ Ὅτι Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, Υἱός, καὶ
ἐδόθη ἡμῖν,

“Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

➤ Οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου
αὐτοῦ.

“Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

➤ Καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν
ὄριον,

“Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

➤ Καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
Μεγάλης Βουλῆς Ἄγγελος.

“Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

➤ Θαυμαστός σύμβουλος.

“Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

➤ Θεὸς ἰσχυρός, Ἐξουσιαστής, Ἄρχων
εἰρήνης.

“Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

➤ Πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

“Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

➤ **Δόξα ...**

“Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

➤ **Καὶ νῦν ...**

“Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

➤ Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός, γινῶτε ἔθνη καὶ
ἠπτάσθε, ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

**Καὶ εὐθὺς ὁ Ἀναγνώστης τὰ
παρόντα Τροπάρια (χῦμα).**

Τὴν ἡμέραν διελθὼν, εὐχαριστῶ σοι,
Κύριε, τὴν ἐσπέραν, αἰτοῦμαι, σὺν τῇ
νυκτὶ ἀναμάρτητον, παράσχου μοι,
Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Δόξα ...

Τὴν ἡμέραν παρελθὼν, δοξολογῶ σε,
Δέσποτα, τὴν ἐσπέραν αἰτοῦμαι, σὺν τῇ
νυκτὶ ἀσκανδάλιστον, παράσχου μοι,
Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Καὶ νῦν ...

Τὴν ἡμέραν διαβάς, ὑμνολογῶ σε, Ἄγιε,
τὴν ἐσπέραν, αἰτοῦμαι, σὺν τῇ νυκτὶ
ἀνεπίβουλον, παράσχου μοι, **Σωτήρ, καὶ
σῶσόν με.**

**Εἶτα ψάλλουσιν ὁμοῦ οἱ δύο Χοροί,
εἰς**

Ἦχον πλ. β'.

- Ἡ ἀσώματος φύσις, τὰ Χερουβεῖμ,
ἀσιγήτοις σε ὕμνοις, δοξολογεῖ.
- Ἐξαπτέρυγα ζῶα, τὰ Σεραφεῖμ, ταῖς
ἀπαύστοις φωναῖς σε, ὑπερυψοῖ.
- Τῶν Ἀγγέλων τε πᾶσα ἡ στρατιά,
τρισαγίοις σὲ ἄσμασιν, εὐφημεῖ.
- Πρὸ γὰρ πάντων ὑπάρχεις, ὁ ὢν
Πατήρ, καὶ συνάναρχον ἔχεις, τὸν
σὸν Υἱόν.
- Καὶ ἰσότιμον φέρων, Πνεῦμα ζωῆς,
τῆς Τριάδος δεικνύεις, τὸ ἀμερές.

- Παναγία Παρθένε, Μήτηρ Θεοῦ, οἱ τοῦ Λόγου αὐτόπται, καὶ ὑπουργοί,
- Προφητῶν καὶ Μαρτύρων, πάντες χοροί, ὡς ἀθάνατον ἔχοντες, τὴν ζωὴν.
- Ὑπὲρ πάντων πρεσβεύσατε, ἐκτενῶς, ὅτι πάντες ὑπάρχομεν, ἐν δεινοῖς.
- Ἴνα πλάνης ῥυσθέντες, τοῦ πονηροῦ, **τῶν Ἀγγέλων βοήσωμεν, τὴν ὁδὴν.**

ὁ Ἀναγνώστης, χῦμα.

Ἄγιε, Ἄγιε, Ἄγιε, Τρισάγιε Κύριε, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, Ἀμήν.

Καὶ εὐθύς.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς

Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
 Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ
 Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ
 ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ
 ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ
 ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ
 καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.
 Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι
 ζῶντας καὶ νεκρούς οὗ τῆς βασιλείας
 οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ
 Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς
 ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
 συμπροσκυνούμενον καὶ
 συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
 Προφητῶν.

Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ
 Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἕν
 Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
 Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ
 ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
 Ἀμήν.

Ἦχον πλ. β'.

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, πρέσβευε
 ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν **(ἐκ γ')**.
Πᾶσαι αἱ οὐράνιαι Δυνάμεις τῶν ἁγίων
Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, πρεσβεύσατε
 ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν **(δίς)**.
Ἅγιε Ἰωάννη, Προφήτα καὶ Πρόδρομε,
 καὶ Βαπτιστὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ

Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν
ἀμαρτωλῶν **(δίς)**.

Ἅγιοι ἔνδοξοι Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ
πάντες Ἅγιοι, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν
τῶν ἀμαρτωλῶν **(δίς)**..

Ὅσοι, θεοφόροι Πατέρες ἡμῶν,
Ποιμένες, καὶ Διδάσκαλοι τῆς
οἴκουμένης, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν
τῶν ἀμαρτωλῶν **(δίς)**.

Ἅγιε Ιεράρχα του Θεού Νικόλαε (ο Ἅγιος
του Ναού), πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν
ἀμαρτωλῶν **(δίς)**.

Ἡ ἀήττητος, καὶ ἀκατάλυτος, καὶ θεία
δύναμις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, μὴ ἐγκαταλίπης ἡμᾶς τοὺς
ἀμαρτωλοὺς **(δίς)**.
οἱ Χοροί, ἐναλλάξ

Ὁ Θεός, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς
(τρίς).

ὁ β' Χορὸς

Καὶ ἐλέησον ἡμᾶς (ἅπαξ).

Ἀναγνώστης Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος
Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς
(ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
 ἡμῶν,
 ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
 Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
 ἐλέησον.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
 ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
 ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
 καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
 καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
 ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς : Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ
 δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ
 Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
 ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ἀμήν.

**Ἐὰν μὲν τύχη Ἑορτή, λέγομεν τὰ τῆς
 ἑορτῆς Τροπάρια.**

**Εἰ δὲ μή, Δευτέρα καὶ Τετάρτη, τὰ
 Τροπάρια ταῦτα.**

Ἦχος β'.

**Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, Χριστὲ ὁ
 Θεός, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον,**

μήποτε εἶπη ὁ ἐχθρός μου Ἰσχυσα πρὸς αὐτόν.

Δόξα ...

Ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου, γενοῦ, ὁ Θεός, ὅτι μέσον διαβαίνω παγίδων πολλῶν, ῥῦσαί με ἐξ αὐτῶν, καὶ σῶσόν με, ἀγαθέ, ὡς φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἵτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν, διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἀμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρός, πρὸς εὐμένειαν Δεσπότη· μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν ἰκεσίας ἢ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστί, καὶ σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν, σαρκὶ καταδεξάμενος.

Εἰ δὲ μή, Τρίτη και Πέμπτη, τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν μου, τὸ ἄϋπνον ἐπίστασαι, Κύριε, καὶ τῆς ἀθλίας σαρκός μου, τὸ ἄτονον ἔγνωσ, ὁ πλάσας με· διὸ εἰς χεῖράς σου, παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου. Σκέπασόν με πτέρυξι τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἵνα μὴ ὑπνώσω εἰς θάνατον, καὶ τοὺς νοεροὺς ὀφθαλμοὺς μου φώτισον, ἐν τῇ τρυφῇ τῶν θείων λόγων σου, καὶ διέγειρόν με ἐν καιρῷ εὐθέτω, πρὸς σὴν δοξολογίαν, ὡς

μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Στίχ. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρῖμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.

Ὡς φοβερὰ ἡ κρίσις σου, Κύριε, τῶν Ἀγγέλων παρισταμένων, τῶν ἀνθρώπων εἰσαγομένων, τῶν βίβλων ἀνεωγμένων, τῶν ἔργων ἐρευνημένων, τῶν λογισμῶν ἐξεταζομένων. Ποία κρίσις ἔσται ἐν ἐμοί, τῷ συλληφθέντι ἐν ἀμαρτίαις; τίς μου τὴν φλόγα κατασβέσει; τίς μου τὸ σκότος καταλάμψει; εἰ μή, σύ, Κύριε, ἐλεήσεις με, ὡς φιλόανθρωπος;

Δόξα ...

Δάκρυά μοι δός, ὁ Θεός, ὡς ποτε τῆ γυναικὶ τῆ ἀμαρτωλῶ, καὶ ἀξίωσόν με βρέχειν τοὺς πόδας σου, τοὺς ἐμὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ, τῆς πλάνης ἐλευθερώσαντας, καὶ μύρον εὐωδίας σοι προσφέρειν, βίον καθαρὸν ἐν μετανοίᾳ μοι κτισθέντα, ἵνα ἀκούσω κάγῳ τῆς εὐκταίας σου φωνῆς. Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, πορεύου εἰς εἰρήνην.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Τὴν ἀκαταίσχυντον, Θεοτόκε, ἐλπίδα σου ἔχων, σωθήσομαι, τὴν προστασίαν σου κεκτημένος, Πανάχραντε, οὐ φοβηθήσομαι, καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ τροπώσομαι αὐτούς, μόνην ἀμπεχόμενος, ὡς θώρακα, τὴν σκέπη σου, καὶ τὴν παντοδύναμον βοήθειάν

σου, καθικετεύων, βοῶ σοι· Δέσποινα,
 σῶσόν με ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ
 ἀνάστησόν με ἐκ ζοφώδους ὕπνου, πρὸς
 σὴν δοξολογίαν, **δυνάμει τοῦ ἐκ σοῦ**
σαρκωθέντος, Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τὸ Κύριε, ἐλέησον (μ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων
ἡμῶν ...

Εὐχὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Κύριε, Κύριε, ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ
παντὸς βέλους πετομένου ἡμέρας, ῥῦσαι
ἡμᾶς καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν
σκότει διαπορευομένου. Πρόσδεξαι
θυσίαν ἐσπερινήν, τὰς τῶν χειρῶν ἡμῶν
ἐπάρσεις. Καταξίωσον δὲ ἡμᾶς καὶ τὸ
νυκτερινὸν στάδιον ἀμέμπτως διελθεῖν,
ἀπειράστους κακῶν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς
ἀπὸ πάσης ταραχῆς καὶ δειλίας, τῆς ἐκ
τοῦ διαβόλου ἡμῖν προσγινομένης.
Χάρισαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατάνυξιν, καὶ
τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μέριμναν τῆς ἐν τῇ
φοβερᾷ καὶ δικαίᾳ σου κρίσει ἐξετάσεως.

Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς
 σάρκας ἡμῶν, καὶ νέκρωσον τὰ μέλη
 ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, ἵνα καὶ ἐν τῇ καθ'
 ὕπνον ἡσυχία ἐμφαιδρυνώμεθα τῇ
 θεωρίᾳ τῶν κριμάτων σου. Ἀπόστησον δὲ
 ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ, καὶ
 ἐπιθυμίαν βλαβεράν. Διανάστησον δὲ
 ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς
 ἐστηριγμένους ἐν τῇ πίστει, καὶ
 προκόπτοντας ἐν τοῖς παραγγέλμασί σου,
 εὐδοκία καὶ ἀγαθότητι τοῦ μονογενοῦς
 σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ
 παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου
 Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

ὁ Ἀναγνώστης

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
 προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
 προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
 Θεῷ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
 προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ
 καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Μετανοίας (γ')

Εἶτα τοὺς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ Ν' (50).

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
 σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου
 ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας
 μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου
 καθάρισόν με
 ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ
 ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ
 παντὸς
 σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν
 ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν
 δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
 νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε
 ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν
 ἀμαρτίαις ἐκίσησέ με ἡ μήτηρ μου
 ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα
 καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου
 ἐδήλωσάς μοι
 ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι
 πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα
 λευκανθήσομαι
 ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
 εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὅστέα
 τεταπεινωμένα
 ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν
 ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας
 μου ἐξάλειψον
 καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς
 καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς
 ἐγκάτοις μου

μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου
 σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιόν μὴ
 ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ
 ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
 σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν
 με
 διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ
 ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν
 ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς
 σωτηρίας μου ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά
 μου τὴν δικαιοσύνην σου
 Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα
 μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου
 ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν
 ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις
 θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον
 καρδίαν συντετριμμένην καὶ
 τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
 ἐξουδενώσει
 ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν
 Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη
 Ἱερουσαλημ
 τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης
 ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα
 τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ **θυσιαστήριόν**
σου μόσχους.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑ' (101).

**Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
καὶ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σὲ ἐλθέτω.**

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ'
 ἐμοῦ, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα, θλίβωμαι, κλῖνον
 πρὸς με τὸ οὖς σου,
 Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ
 ἐπάκουσόν μου,
 Ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου,
 καὶ τὰ ὀστέα μου ὡσεὶ φρύγιον
 συνεφρύγησαν.
 Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ
 καρδία μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ
 φαγεῖν τὸν ἄρτον μου,
 Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη
 τὸ ὄστούν μου τῆ σαρκί μου,
 Ὁμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῶ, ἐγενήθην
 ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ.
 Ἠγρύπνησα, καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον
 μονάζον ἐπὶ δώματος.
 Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί
 μου, καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ
 ὤμνυον.
 Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον, καὶ τὸ
 πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων
 ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ
 θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με.
 Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιά ἐκλίθησαν,
 κἀγὼ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην.
 Σὺ δέ, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ
 μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ
 γενεάν.

Σὺ ἀναστὰς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών, ὅτι
 καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτήν, ὅτι ἤκει
 καιρός.

Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου τοὺς
 λίθους αὐτῆς, καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς
 οἰκτειρήσουσι.

Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομά
 σου, Κύριε, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς
 γῆς τὴν δόξαν σου.

Ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών, καὶ
 ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.

Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν
 ταπεινῶν, καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν
 δέησιν αὐτῶν.

Γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν, καὶ
 λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν Κύριον.

Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ,
 Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν
 ἐπέβλεψε.

Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν
 πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς
 τῶν τεθνατωμένων.

Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιών τὸ ὄνομα Κυρίου,
 καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.

Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό,
 καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ,

Ἄπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ·

Τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου
 ἀνάγγειλόν μοι.

Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου,
 ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου.

Κατ' ἀρχὰς σύ, Κύριε, τὴν γῆν
ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου
εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις, καὶ
πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται.
Καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ
ἀλλαγῆσονται, σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ
ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.

Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου
κατασκηνώσουσι, καὶ τὸ σπέρμα
αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα
κατευθυνθήσεται.

Ὁ Ἱερεὺς : ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΜΑΝΑΣΣΗ.
ΒΑΣΙΛΕΩΣ τῆς ΙΟΥΔΑΙΑΣ.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, τοῦ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ,
καὶ Ἰακώβ, καὶ τοῦ σπέρματος αὐτῶν τοῦ
δικαίου, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν
γῆν σὺν παντὶ τῷ κόσμῳ αὐτῶν, ὁ
πεδήσας τὴν θάλασσαν τῷ λόγῳ τοῦ
προστάγματος, σου, ὁ κλείσας τὴν
ἄβυσσον, καὶ σφραγισάμενος αὐτὴν τῷ
φοβερῷ καὶ ἐνδόξῳ ὀνόματί σου, ὃν
πάντα φρίσσει καὶ τρέμει ἀπὸ προσώπου
τῆς δυνάμεώς σου, ὅτι ἄστεκτος ἢ
μεγαλοπρέπεια τῆς δόξης σου, καὶ
ἀνυπόστατος ἢ ὀργὴ τῆς ἐπὶ ἀμαρτωλοῖς
ἀπειλῆς σου, ἀμέτρητόν τε καὶ
ἀνεξιχνίαστον τὸ ἔλεος τῆς ἐπαγγελίας
σου. Σὺ γὰρ εἶ Κύριος ὑψιστος,

εὐσπλαγχνος, μακρόθυμος, καὶ
 πολυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ κακίας
 ἀνθρώπων. Σὺ, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος
 τῆς χρηστότητός σου ἐπηγγείλω
 μετάνοιαν, καὶ ἄφεσιν τοῖς ἡμαρτηκόσι
 σοι, καὶ τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου
 ὥρισας μετάνοιαν ἀμαρτωλοῖς εἰς
 σωτηρίαν. Σὺ οὖν, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
 δυνάμεων, οὐκ ἔθου μετάνοιαν δικαίοις,
 τῷ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, τοῖς
 οὐχ ἡμαρτηκόσι σοι, ἀλλ' ἔθου
 μετάνοιαν ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ, διότι
 ἥμαρτον ὑπὲρ ἀριθμὸν ψάμμου
 θαλάσσης. Ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου,
 Κύριε, ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου, καὶ
 οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἀτενίσαι, καὶ ἰδεῖν τὸ ὕψος
 τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν
 ἀδικιῶν μου, κατακαμπτόμενος πολλῶ
 δεσμῶ σιδηρῶ, εἰς τὸ μὴ ἀνανεῦσαι τὴν
 κεφαλὴν μου, καὶ οὐκ ἔστι μοι ἄνεσις,
 διότι παρώργισα τὸν θυμὸν σου, καὶ τὸ
 πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, μὴ
 ποιήσας τὸ θέλημά σου, καὶ μὴ φυλάξας
 τὰ προστάγματά σου. Καὶ νῦν, κλίνω
 γόνυ καρδίας, δεόμενος τῆς παρὰ σοῦ
 χρηστότητος. Ἠμάρτηκα, Κύριε,
 ἡμάρτηκα, καὶ τὰς ἀνομίας μου ἐγὼ
 γινώσκω, ἀλλ' αἰτοῦμαι δεόμενος. Ἄνες
 μοι, Κύριε, ἄνες μοι, καὶ μὴ συναπολέσης
 με ταῖς ἀνομίαις μου, μηδὲ εἰς τὸν αἰῶνα
 μηνίσας τηρήσης τὰ κακά μοι, μηδὲ

καταδικάσης με ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς
 γῆς· διότι σὺ εἶ Θεός, Θεὸς τῶν
 μετανοούντων, καὶ ἐν ἐμοὶ δείξεις πᾶσαν
 τὴν ἀγαθωσύνην σου, ὅτι ἀνάξιον ὄντα,
 σώσεις με κατὰ τὸ πολὺ ἔλεός σου, καὶ
 αἰνέσω σε διὰ παντὸς ἐν ταῖς
 ἡμέραις τῆς ζωῆς μου. Ὅτι σὲ ὑμνεῖ πᾶσα
 ἡ δύναμις τῶν οὐρανῶν, **καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ
 δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**
Ἄμήν.

Ἀναγνώστης Ἄμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος
 Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς
(ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
 Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
 Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
 ἡμῶν,
 ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

**Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
 ἐλέησον.**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
 ὡς ἐν οὐρανῶ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
 ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῶν σήμερον,

καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς : **“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ
δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ
Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἦχος πλ. β'

**Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς·
πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες,
ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν, ὧς Δεσπότη, οἱ
ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον
ἡμᾶς.**

Δόξα ...

**Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ
πεποίθαμεν, μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα,
μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀλλ'
ἐπίβλεψον καὶ νῦν, ὧς εὐσπλαγχνος, καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ
γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς σου,
πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά
σου ἐπικεκλήμεθα.**

Καὶ νῦν ...

**Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον
ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες
εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσωμεν, ῥυσθείημεν διὰ**

σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ
σωτηρία τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Κύριε ἐλέησον (μ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πατερ.**

Ὁ Ἱερεύς Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων
ἡμῶν...

Καὶ τὴν Εὐχὴν.

**Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ,
Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ
Ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία Δύναμις,
ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν, καὶ οἷς
ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον
δοῦλόν σου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.**

Ὁ Ἀναγνώστης.

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.
Μετανοίας (γ').**

**Ἔϊτα τοὺς ψαλμούς:
ΨΑΛΜΟΣ ΞΘ' (69).**

**Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες,
Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.
Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ
ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου.
Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ
καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι
κακά.**

**Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα
αἰσχυνόμενοι, οἱ λέγοντές μοι· Εὔγε,
εὔγε.**

**Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ
σοὶ πάντες, οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός,
καὶ λεγέτωσαν διαπαντός· Μεγαλυνθήτω
ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν
σου.**

**Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης, ὁ Θεός,
βοήθησόν μοι· Βοηθός μου καὶ ῥύστης
μου εἶ σύ, Κύριε, μὴ χρονίσῃς.**

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

**Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ
σου εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου**

καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
 δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται
 ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν
 ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου
 ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου,
 ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς
 αἰῶνος
 καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν
 ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου
 ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα
 ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου ἐν ποιήμασιν
 τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων
 διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ
 ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι
 ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐξέλιπε τὸ
 πνεῦμά μου
 μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ'
 ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς
 καταβαίνουσιν εἰς λάκκον
 ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' ἡ ἐλεός
 σου ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα
 γνῶρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ἣ
 πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν
 ψυχὴν μου
 ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε
 πρὸς σὲ κατέφυγον
 δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι
 σὺ εἶ ὁ Θεός μου
 τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει μὲ ἐν
 γῆ εὐθείᾳ
 ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με

έν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως
τὴν ψυχὴν μου
καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολεθρεύσεις τοὺς
ἐχθροὺς μου καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς
θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου ὅτι ἐγὼ
δοῦλός σου εἰμι.

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τὸ

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη
ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυ
νοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ
παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱός
τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ
κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς
δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ
δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, **νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς**
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐβδομάδα τῶν
Νηστειῶν ψάλλομεν τὸ δι' ἐκάστην
ἡμέραν ὠρισμένον τμήμα τοῦ Μεγάλου
Κανόνος, "Βοηθὸς καὶ σκεπαστής",
προτάσσοντες εἰς ἕκαστον Τροπάριον
τὸν Στίχον. Ἐλέησον μὲ ὁ Θεός, ἐλέησόν
με.

Ὦδὴ α' Ἦχος πλ. β' Ὁ Εἰρμὸς.

«Βοηθὸς καὶ σκεπαστής, ἐγένετό
μοι εἰς σωτηρίαν, οὗτός μου Θεός, καὶ
δοξάσω αὐτόν, Θεὸς τοῦ Πατρός μου, καὶ
ὑψώσω αὐτόν· ἐνδόξως γὰρ
δεδόξασται». (Δίς).

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πόθεν ἄρξομαι θρηνεῖν, τὰς τοῦ
ἀθλίου μου βίου πράξεις; ποῖαν
ἀπαρχήν, ἐπιθήσω Χριστέ, τῇ νῦν
θρηνωδίᾳ; ἀλλ' ὡς εὐσπλαγχνός μοι δός,
παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Δεῦρο τάλαινα ψυχὴ, σὺν τῇ σαρκί
σου τῷ πάντων Κτίστη, ἐξομολογοῦ καὶ
ἀπόσχου λοιπόν, τῆς πρὶν ἀλογίας, καὶ
προσάγαγε Θεόν, ἐν μετανοίᾳ δάκρυα.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν πρωτόπλαστον Ἀδάμ, τῇ
παραβάσει παραζηλώσας, ἔγνω
ἐμαυτόν, γυμνωθέντα Θεοῦ, καὶ τῆς
αἰδίου, βασιλείας καὶ τρυφῆς, διὰ τὰς
ἀμαρτίας μου.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Οἶμοι τάλαινα ψυχὴ! τί ὠμοιώθης τῇ
πρώτῃ Εὐᾶ; εἶδες γὰρ κακῶς, καὶ
ἐτρώθης πικρῶς, καὶ ἤψω τοῦ ξύλου, καὶ
ἐγεύσω προπετῶς, τῆς παραλόγου
βρώσεως.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἄντὶ Εὐᾶς αἰσθητῆς, ἢ νοητῆ μοὶ
κατέστη Εὐᾶ, ὁ ἐν τῇ σαρκί, ἐμπαθῆς
λογισμός, δεικνὺς τὰ ἡδέα, καὶ
γευόμενος αἰεί, τῆς πικρᾶς καταπόσεως.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐπαξίως τῆς Ἐδέμ, προεξερρίφη ὡς μὴ
φυλάξας, μίαν σου Σωτήρ, ἐντολήν ὁ

Ἀδάμ, ἐγὼ δὲ τί πάθω, ἀθετῶν
διαπαντὸς τὰ ζωηρά σου λόγια;

Δόξα ...

Ὑπερούσιε Τριάς, ἡ ἐν Μονάδι
προσκυνουμένη, ἄρον τὸν κλοιόν, ἀπ'
ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἀμαρτίας, καὶ
ὡς εὐσπλαγχνός μοι δός, δάκρυα
κατανύξεως.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, καὶ προστασία τῶν
σε ὑμνούντων, ἄρον τὸν κλοιόν, ἀπ'
ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἀμαρτίας, καὶ
ὡς **Δέσποινα ἀγνή, μετανοοῦντα**
δέξαι με.

ᾠδὴ β' Ἦχος πλ. β' Ὁ Εἰρμός

«Πρόσεχε, οὐρανὲ καὶ λαλήσω, καὶ
ἀνυμνήσω Χριστόν, τὸν ἐκ Παρθένου
σαρκί, ἐπιδημήσαντα». (Δίς)

Ἐλέησον μὲ ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πρόσεχε, οὐρανέ, καὶ λαλήσω, γῆ
ἐνωτίζου φωνῆς, μετανοούσης Θεῶ, καὶ
ἀνυμνούσης αὐτόν.

Ἐλέησον μὲ ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πρόσχεσ μοί, ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου,
ιλέω ὄμματί σου, καὶ δέξαι μου, τὴν
θερμὴν ἐξομολόγησιν.

Ἐλέησον μὲ ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἠμάρτηκα, ὑπὲρ πάντας
ἀνθρώπους, μόνος ἠμάρτηκά σοι, ἀλλ'

οΐκτειρον ὡς Θεός, Σῶτερ τὸ ποίημά σου.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μορφώσας μου, τὴν τῶν παθῶν
ἀμορφίαν, ταῖς φιληδόνοις ὀρμαῖς,
ἐλυμηνάμην τοῦ νοῦ τὴν ὠραιότητα.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ζάλη με, τῶν κακῶν περιέχει,
εὐσπλαγχνε Κύριε, ἀλλ' ὡς τῷ Πέτρῳ
κάμοί, τὴν χεῖρα Σῶτερ, ἔκτεινον.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐσπίλωσα, τὸν τῆς σαρκός μου
χιτῶνα, καὶ κατερρύπωσα, τὸ κατ' εἰκόνα
Σωτήρ, καὶ καθ' ὁμοίωσιν.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡμαύρωσα, τῆς ψυχῆς τὸ ὠραῖον,
ταῖς τῶν παθῶν ἡδοναῖς, καὶ ὅλως ὄλον
τὸν νοῦν, χοῦν ἀπετέλεσα.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Διέρρηξα, νῦν τὴν στολήν μου τὴν
πρώτην, ἣν ἐξυφάνατό μοι, ὁ
Πλαστουργὸς ἐξ ἀρχῆς, καὶ ἔνθεν κεῖμαι
γυμνός.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐνδέδυμαι, διερρηγμένον χιτῶνα, ὃν
ἐξυφάνατό μοι, ὁ ὄφεις τῆ συμβουλῆ, καὶ
καταισχύνομαι.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ δάκρυα, τὰ τῆς πόρνης
οἰκτίρμον, κἀγὼ προβάλλομαι. Ἰλάσθητί
μοι Σωτήρ, τῆ εὐσπλαγχνία σου.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Προσέβλεψα, τοῦ φυτοῦ τὸ ὠραῖον,
καὶ ἠπατήθην τὸν νοῦν, καὶ ἄρτι κεῖμαι
γυμνός, καὶ καταισχύνομαι.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐτέκταινον, ἐπὶ τὸν νῶτόν μου πάντες,
οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κακῶν, μακρύνοντες
κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

Δόξα...

Ἐνα σε ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις, Θεὸν
ἀπάντων ὑμῶν, τὸν Πατέρα, καὶ τὸν
Υἱόν, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἄχραντε, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη
πανύμνητε, ἰκέτευε ἐκτενῶς, εἰς τὸ
σωθῆναι ἡμᾶς.

Ῥδὴ γ' Ἦχος πλ. β' Ὁ Εἰρμός

«Ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν
ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου
στερέωσον».

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πῦρ παρὰ Κυρίου ποτέ, Κύριος
ἐπιβρέξας, τὴν γῆν Σοδόμων πρὶν
κατέφλεξεν.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰς τὸ ὄρος φεῦγε ψυχὴ, ὥσπερ ὁ
Λῶτ ἐκεῖνος, καὶ εἰς Σηγῶρ
προανασώθητι.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Φεῦγε ἐμπρησμόν ὧ ψυχὴ, φεῦγε
Σοδόμων καῦσιν, φεῦγε φθορὰν θείας

φλογώσεως.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἥμαρτόν σοι μόνος ἐγώ, ἥμαρτον
ὑπὲρ πάντα, Χριστέ Σωτήρ μὴ ὑπερίδης
με.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σὺ εἶ ὁ Ποιμὴν ὁ καλός, ζήτησόν με
τὸν ἄρνα, καὶ πλανηθέντα μὴ παρίδης με.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σὺ εἶ ὁ γλυκὺς Ἰησοῦς, σὺ εἶ ὁ
Πλαστουργός μου, ἐν σοὶ Σωτήρ
δικαιωθήσομαι.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐξομολογοῦμαί σοι Σωτήρ. Ἥμαρτόν
σοι ἀμέτρως, ἀλλ' ἄνες ἄφες μοι, ὡς
εὐσπλαγχνος.

Δόξα...

Ἦ Τριάς Μονὰς ὁ Θεός, σῶσον ἡμᾶς
ἐκ πλάνης, καὶ πειρασμῶν καὶ
περιστάσεων.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Χαῖρε θεοδόχε γαστήρ· χαῖρε θρόνε
Κυρίου, χαῖρε ἡ Μήτηρ τῆς ζωῆς
ἡμῶν.

Ἦδὴ δ' Ἦχος πλ. β' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης, τὴν ἔλευσίν σου
Κύριε, καὶ ἐφοβήθη, ὅτι μέλλεις ἐκ
Παρθένου τίκτεσθαι, καὶ ἄνθρωποις
δείκνυσθαι καὶ ἔλεγεν· Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν
σου καὶ ἐφοβήθην, δόξα τῇ δυνάμει σου

Κύριε». (Δίς)

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ ἔργα σου μὴ παρίδης, τὸ πλάσμα σου μὴ παρόψη Δικαιοκρίτα, εἰ καὶ μόνος ἡμαρτον ὡς ἄνθρωπος, ὑπὲρ πάντα ἄνθρωπον Φιλάνθρωπε· ἀλλ' ἔχεις ὡς Κύριος πάντων τὴν ἐξουσίαν, ἀφιέναι ἁμαρτήματα.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐγγίζει ψυχὴ τὸ τέλος, ἐγγίζει καὶ οὐ φροντίζεις, οὐχ ἐτοιμάζη. Ὁ καιρὸς συντέμνει, διανάστηθι, ἐγγὺς ἐπὶ θύραις ὁ Κριτὴς ἐστίν, ὡς ὄναρ, ὡς ἄνθος ὁ χρόνος τοῦ βίου τρέχει, τί μάτην ταραπτόμεθα;

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἀνάνηψον ὦ ψυχὴ μου, τὰς πράξεις σου ἃς εἰργάσω ἀναλογίζου, καὶ ταύταις ἐπ' ὄψεσι προσάγαγε, καὶ σταγόνας στάλαξον δακρύων σου, εἶπε παρρησία τὰς πράξεις, τὰς ἐνθυμήσεις, Χριστῶ, καὶ δικαιώθητι.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Οὐ γέγονεν ἐν τῷ βίῳ, ἁμάρτημα οὐδὲ πρᾶξις, οὐδὲ κακία, ἦν ἐγὼ Σωτὴρ οὐκ ἐπλημμέλησα, κατὰ νοῦν καὶ λόγον, καὶ προαίρεσιν, καὶ θέσει, καὶ γνώμη, καὶ πράξει ἐξαμαρτήσας, ὡς ἄλλος οὐδεὶς πώποτε.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐντεῦθεν καὶ κατεκρίθην, ἐντεῦθεν
κατεδικάσθην ἐγὼ ὁ τάλας, ὑπὸ τῆς
οἰκείας συνειδήσεως, ἧς οὐδὲν ἐν κόσμῳ
βιαιότερον. Κριτὰ λυτρωτά μου καὶ
γνῶστα, φεῖσαι καὶ ῥῦσαι, καὶ σῶσόν με
τὸν δείλαιον.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡ κλῖμαξ ἦν εἶδε πάλαι, ὁ μέγας ἐν
Πατριάρχαις, δεῖγμα ψυχῆ μου,
πρακτικῆς ὑπάρχει ἐπιβάσεως, γνωστικῆς
τυγχάνει ἀναβάσεως, εἰ θέλεις οὖν
πράξει, καὶ γνώσει καὶ θεωρία, βιοῦν
ἀνακαινίσθητι.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας, ὑπέμεινε
δι' ἔνδειαν ὁ Πατριάρχης καὶ τὸν παγετὸν
τῆς νυκτὸς ἤνεγκε, καθ' ἡμέραν
κλέμματα ποιούμενος, ποιμαίνων,
πυκτεύων, δουλεύων, ἵνα τὰς δύο,
γυναῖκας εἰσαγάγηται.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Γυναῖκάς μοι δύο νόει, τὴν πρᾶξιν τε
καὶ τὴν γνῶσιν ἐν θεωρία, τὴν μὲν
Λεϊάν, πρᾶξιν ὡς πολύτεκνον· τὴν
Ῥαχήλ δέ, γνῶσιν ὡς πολύπονον· καὶ
γὰρ ἄνευ πόνων, οὐ πρᾶξις, οὐ
θεωρία, ψυχὴ κατορθωθήσεται.

Δόξα...

Ἀμέριστον τῇ οὐσίᾳ, ἀσύγχυτον τοῖς
προσώποις θεολογῶ σε, τὴν Τριαδικὴν
μίαν Θεότητα, ὡς ὁμοβασίλειον, καὶ

σύνθρονον, βοῶ σοι τὸ Ἄσμα, τὸ μέγα,
τὸ ἐν ὑψίστοις, τρισσῶς
ὑμνολογούμενον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Καὶ τίκτεις καὶ παρθενεύεις, καὶ μένεις
δι' ἀμφοτέρων φύσει Παρθένος. ὁ
τεχθεὶς καινίζει νόμους φύσεως, ἡ
νηδὺς δὲ κύει μὴ λοχεύουσα, Θεὸς
ὅπου θέλει, νικᾶται φύσεως τάξις·
ποιεῖ γὰρ ὅσα βούλεται.

ᾠδὴ ε' Ἦχος πλ. β' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα Φιλάνθρωπε,
φώτισον δέομαι, καὶ ὀδήγησον κἀμέ, ἐν
τοῖς προστάγμασί σου, καὶ δίδαξόν με
Σωτῆρ, ποιεῖν τὸ θέλημά σου». (Δίς)

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐν νυκτὶ τὸν βίον μου διῆλθον ἀεὶ·
σκότος γὰρ γέγονε, καὶ βαθεῖά μοι ἀχλύς,
ἡ νύξ τῆς ἀμαρτίας, ἀλλ' ὡς ἡμέρας υἱόν,
Σωτῆρ ἀνάδειξόν με.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ῥουβὶμ μιμούμενος ὁ τάλας
ἐγώ, ἔπραξα ἄθεσμον, καὶ παράνομον
βουλήν, κατὰ Θεοῦ Ὑψίστου, μιάνας
κοίτην ἐμήν, ὡς τοῦ πατρὸς ἐκεῖνος.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐξομολογοῦμαί σοι Χριστὲ Βασιλεῦ.
Ἥμαρτον ἤμαρτον, ὡς οἱ πρὶν τῷ Ἰωσήφ,
ἀδελφοὶ πεπρακότες, τὸν τῆς ἀγνεΐας

καρπόν, καὶ τὸν τῆς σωφροσύνης.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἵπὸ τῶν συγγόνων ἡ δικαία ψυχὴ,
δέδοτο πέπρατο, εἰς δουλείαν ὁ γλυκύς,
εἰς τύπον τοῦ Κυρίου· αὐτὴ δὲ ὅλη ψυχὴ,
ἐπράθης τοῖς κακοῖς σου.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἰωσήφ τὸν δίκαιον, καὶ σώφρονα
νοῦν, μίμησαι τάλαινα, καὶ ἀδόκιμη
ψυχὴ, καὶ μὴ ἀκολασταίνου, ταῖς
παραλόγοις ὀρμαῖς, αἰὶ παρανομοῦσα.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰ καὶ λάκκῳ ὤκησε ποτὲ Ἰωσήφ,
Δέσποτα Κύριε, ἀλλ' εἰς τύπον τῆς
Ταφῆς, καὶ τῆς Ἐγέρσεώς σου, ἐγὼ δὲ
τί σοι ποτέ, τοιοῦτο προσενέγκω;

Δόξα...

Σὲ Τριάς δοξάζομεν τὸν ἕνα Θεόν,
Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Πατήρ, ὁ Υἱὸς
καὶ τὸ Πνεῦμα, ἀπλή οὐσία Μονάς,
αἰὶ προσκυνουμένη.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐκ σοῦ ἠμφιάσατο τὸ φύραμά μου,
ἄφθορε, ἄνανδρε, Μητροπάρθενε
Θεός, ὁ κτίσας τοὺς αἰῶνας, καὶ
ἤνωσεν ἑαυτῶ, τὴν τῶν ἀνθρώπων
φύσιν.

ᾠδὴ ς' Ἦχος πλ. β' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐβόησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, πρὸς τὸν
οἰκτίρμονα Θεόν, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ

Ἄδου κατωτάτου, καὶ ἀνήγαγεν ἐκ
φθορᾶς τὴν ζωὴν μου». (Δίς)

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ δάκρυα Σωτήρ τῶν ὀμμάτων μου,
καὶ τοὺς ἐκ βάθους στεναγμούς,
καθαρῶς προσφέρω, βοώσης τῆς
καρδίας, ὁ Θεὸς ἡμάρτηκά σοι, ἰλάσθητί
μοι.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐξένευσας ψυχὴ τοῦ Κυρίου σου,
ὥσπερ Δαθὰν καὶ Ἀβειρών· ἀλλὰ φεῖσαι
κράξον, ἐξ Ἄδου κατωτάτου, ἵνα μὴ τὸ
χάσμα, τῆς γῆς σε συγκαλύψῃ.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς δάμαλις ψυχὴ παροιστρήσασα,
ἐξωμοιώθης τῷ Ἐφραΐμ, ὡς δορκὰς ἐκ
βρόχων, ἀνάσωσον τὸν βίον, πτερωθεῖσα
πράξει, καὶ νῶ καὶ θεωρία.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡ χεὶρ ἡμᾶς Μωσέως πιστώσεται,
ψυχὴ πῶς δύναται Θεός, λεπρωθέντα
βίον, λευκάναι καὶ καθάραι· καὶ μὴ
ἀπογνῶς σεαυτήν, κἂν ἐλεπρώθης.

Δόξα...

Τριάς εἶμι ἀπλὴ ἀδιαίρετος, διαιρετὴ
προσωπικῶς, καὶ Μονὰς ὑπάρχω, τῇ
φύσει ἠνωμένη, ὁ Πατὴρ φησι καὶ
Υἱός, καὶ θεῖον Πνεῦμα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἡ μήτρα σου Θεὸν ἡμῖν ἔτεκε,
μεμορφωμένον καθ' ἡμᾶς, ἀλλ' ὡς

Κτίστην πάντων, δυσώπει Θεοτόκε,
 ἵνα ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς
 δικαιωθῶμεν.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β΄

Ψυχή μου ψυχή μου, ανάστα, τί
 καθεύδεις; τὸ τέλος ἐγγίζει, καὶ
 μέλλεις θορυβεῖσθαι, ἀνάνηψον οὖν,
 ἵνα φείσηταί σου Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
 πανταχοῦ παρών, καὶ τὰ πάντα
 πληρῶν.

ᾠδὴ ζ' Ἦχος πλ. β' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἠμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν
 ἐνώπιόν σου, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ
 ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν. Ἀλλὰ
 μὴ παραδώης ἡμᾶς εἰς τέλος, ὁ τῶν
 Πατέρων Θεός». (Δίς)

Ἠμάρτηκα, ἐπλημμέλησα, καὶ ἠθέτησα
 τὴν ἐντολήν σου, ὅτι ἐν ἀμαρτίαις
 προήχθην, καὶ προσέθηκα τοῖς μώλωπι
 τραῦμα ἐμοί, ἀλλ' αὐτός με ἐλέησον ὡς
 εὖσπλαγχνος, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ κρύφια τῆς καρδίας μου,
 ἐξηγόρευσά σοι τῷ Κριτῇ μου, ἴδε μου
 τὴν ταπείνωσιν, ἴδε καὶ τὴν θλίψίν μου,
 καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου νῦν, καὶ αὐτός
 με ἐλέησον ὡς εὖσπλαγχνος ὁ τῶν
 Πατέρων Θεός.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σαοὺλ ποτέ, ὡς ἀπώλεσε, τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ ψυχὴ τὰς ὄνους, πάρεργον
τὸ βασίλειον εὔρε, πρὸς ἀνάρρησιν. Ἄλλ'
ὄρα μὴ λάθῃς σαυτήν, τὰς κτηνώδεις
ὀρέξεις σου, προκρίνουσα τῆς βασιλείας
Χριστοῦ.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Δαυῖδ ποτέ, ὁ πατρόθεος, εἰ καὶ
ἤμαρτε διττῶς ψυχὴ μου, βέλει μὲν
τοξευθεὶς τῆς μοιχείας, τῷ δὲ δόρατι
ἀλοὺς τῆς τοῦ φόνου ποινῆς. ἀλλ' αὐτὴ
τὰ βαρύτερα τῶν ἔργων νοσεῖς, ταῖς κατὰ
γνώμην ὀρμαῖς.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Συνῆψε μὲν, ὁ Δαυῖδ ποτέ,
ἀνομήματι τὴν ἀνομίαν· φόνῳ γὰρ τὴν
μοιχείαν ἐκίρνα, τὴν μετάνοιαν εὐθύς
παραδείξας διπλῆν. ἀλλ' αὐτὴν
πονηρότερα εἰργάσω, ψυχὴ, μὴ
μεταγνοῦσα Θεῷ.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Δαυῖδ ποτὲ ἀνεστήλωσε,
συγγραψάμενος ὡς ἐν εἰκόνι, ὕμνον,
δι' οὗ τὴν πρᾶξιν ἐλέγχει, ἦν
εἰργάσατο κραυγάζων· Ἐλέησόν με·
σοὶ γὰρ μόνῳ ἐξήμαρτον, τῷ πάντων
Θεῷ, αὐτὸς καθάρισόν με.

Δόξα...

Τριάς ἀπλὴ ἀδιαίρετε, Ὁμοούσιε
Μονὰς ἅγια, φῶτα καὶ φῶς, καὶ ἅγια
τρία, καὶ ἐν ἁγίον ὑμνεῖται Θεὸς ἡ

Τριάς· ἀλλ' ἀνύμνησον, δόξασον, ζωὴν
καὶ ζωάς, ψυχὴ τὸν πάντων Θεόν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἕμνοῦμέν σε εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε Θεογεννήτορ, ὅτι
τῆς ἀχωρίστου Τριάδος, ἀπεκύησας
τὸν ἕνα Υἱὸν καὶ Θεόν· καὶ αὐτὴ
προηνώξας ἡμῖν, τοῖς ἐν γῆ τὰ
ἐπουράνια.

Ῥδὴ η' Ἦχος πλ. β' Ὁ Εἰρμός

«Ὁν Στρατιαί, οὐρανῶν δοξάζουσι,
καὶ φρίττει τὰ Χερουβίμ, καὶ τὰ Σεραφίμ,
πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας». (Δίς)

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡμαρτηκότα, Σωτὴρ ἐλέησον,
διέγειρόν μου τὸν νοῦν, πρὸς
ἐπιστροφὴν, δέξαι μετανοοῦντα,
οἰκτείρησον βοῶντα· Ἡμαρτόν σοι,
σῶσον, ἠνόμησα, ἐλέησόν με.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ διφρηλάτης, Ἡλίας, ἄρματι, ταῖς
ἀρεταῖς ἐπιβάς, ὡς εἰς οὐρανόν, ἤγετο
ὑπεράνω, ποτὲ τῶν ἐπιγείων· τούτου οὖν
ψυχὴ μου, τὴν ἄνοδον ἀναλογίζου.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ Ἐλισσαῖος, ποτὲ δεξάμενος, τὴν
μηλωτὴν Ἡλιοῦ, ἔλαβε διπλὴν, χάριν
παρὰ Κυρίου, αὐτὴ δὲ ὦ ψυχὴ μου,

ταύτης οὐ μετέσχες, τῆς χάριτος δι'
ἀκρασίαν.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοῦ Ἰορδάνου, τὸ ρεῖθρον πρότερον,
τῆ μηλωτῆ Ἥλιού, δι' Ἐλισσαιέ, ἔστη ἔνθα
καὶ ἔνθα, αὐτὴ δὲ ὦ ψυχὴ μου, ταύτης οὐ
μετέσχες, τῆς χάριτος δι' ἀκρασίαν.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡ Σωμανῖτις, ποτὲ τὸν δίκαιον,
ἐξένισεν ὦ ψυχὴ, γνώμῃ ἀγαθῇ· σὺ δὲ
οὐκ εἰσωκίσω, οὐ ξένον, οὐχ ὀδίτην· ὅθεν
τοῦ νυμφῶνος, ριφήση ἔξω
θρηνωδοῦσα.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοῦ Γιεζῆ, ἐμιμήσω τάλαινα, τὴν
γνώμην τὴν ῥυπαράν, πάντοτε ψυχὴ,
οὗ τὴν φιλαργυρίαν, ἀπώθου κἂν ἐν
γῆρει, φεῦγε τῆς γεέννης, τὸ πῦρ
ἐκστᾶσα τῶν κακῶν σου.

**Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον
Πνεῦμα**

Ἄναρχε Πάτερ, Υἱὲ συνάναρχε,
Παράκλητε ἀγαθέ, Πνεῦμα τὸ εὐθές,
Λόγου Θεοῦ Γεννητορ, Πατρὸς
ἀνάρχου Λόγε, Πνεῦμα ζῶν καὶ κτίζον·
Τριάς Μονὰς ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὡς ἐκ βαφῆς, ἀλουργίδος Ἄχραντε, ἡ
νοητὴ πορφυρίς, τοῦ Ἐμμανουήλ,
ἔνδον ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἡ σὰρξ

συνεξυφάνθη· ὄθεν Θεοτόκον, ἐν
ἀληθείᾳ σὲ τιμῶμεν.

ᾠδὴ θ' Ἦχος πλ. β' Ὁ Εἰρμός

«Ἄσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος
ἀνερμήνευτος, Μητρὸς ἀνάνδρου,
ἄφθορος ἡ κύησις· Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις,
καινοποιεῖ τὰς φύσεις. Διό σε πᾶσαι αἱ
γενεαί, ὡς Θεόνυμφον Μητέρα,
ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν». (Δίς)

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ νοῦς τετραυμάτισται, τὸ σῶμα
μεμαλάκισται, νοσεῖ τὸ πνεῦμα, ὁ λόγος
ἡσθένησεν, ὁ βίος νενέκρωται, τὸ τέλος
ἐπὶ θύραις· διό μοι τάλαινα ψυχὴ, τί
ποιήσεις ὅταν ἔλθῃ, ὁ Κριτὴς
ἀνερευνησαί τὰ σά;

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μωσέως παρήγαγον, ψυχὴ τὴν
κοσμογένεσιν, καὶ ἐξ ἐκεῖ νοῦ, πᾶσαν
ἐνδιάθετον, γραφὴν ιστοροῦσάν σοι,
δικαίους καὶ ἀδίκους, ὧν τοὺς δευτέρους
ὦ ψυχὴ, ἐμιμήσω, οὐ τοὺς πρώτους, εἰς
Θεὸν ἐξαμαρτήσασα.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ Νόμος ἡσθένησεν, ἀργεῖ το
Εὐαγγέλιον, Γραφὴ δὲ πᾶσα, ἐν σοὶ
παρημέληται, Προφῆται ἠτόνησαν, καὶ
πᾶς δικαίου λόγος· αἱ τραυματῖαι σου ὦ
ψυχὴ, ἐπληθύνθησαν, οὐκ ὄντος, ἰατροῦ

τοῦ ὑγιουντός σε.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τῆς νέας παράγω σοι, Γραφῆς τὰ ὑποδείγματα, ἐνάγοντά σε, ψυχὴ πρὸς κατάνυξιν, δικαίους οὖν ζήλωσον, ἀμαρτωλοὺς ἐκτρέπου, καὶ ἐξιλέωσαι Χριστόν, προσευχαῖς τε καὶ νηστείαις, καὶ ἀγνείᾳ καὶ σεμνότητι.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Χριστὸς ἐνηνθρώπησε, καλέσας εἰς μετάνοιαν, ληστὰς καὶ πόρνας, ψυχὴ μετανόησον, ἡ θύρα ἠνέώκται, τῆς Βασιλείας ἤδη, καὶ προαρπάζουσιν αὐτήν, Φαρισαῖοι καὶ Τελῶναι, καὶ μοιχοὶ μεταποιοῦμενοι.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Χριστὸς ἐνηνθρώπησε, σαρκὶ προσομιλήσας μοι, καὶ πάντα ὅσα, ὑπάρχει τῆς φύσεως, βουλήσει ἐπλήρωσε, τῆς ἀμαρτίας δίχα, ὑπογραμμὸν σοι ὧ ψυχὴ, καὶ εἰκόνα προδεικνύων, τῆς αὐτοῦ συγκαταβάσεως.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Χριστὸς Μάγους ἔσωσε, Ποιμένας συνεκάλεσε, Νηπίων δήμους, ἀπέδειξε Μάρτυρας, Πρεσβύτην ἐδόξασε, καὶ γηραλέαν Χήραν, ὧν οὐκ ἐζήλωσας ψυχὴ, οὐ τὰς πράξεις, οὐ τὸν βίον, ἀλλ' οὐαὶ σοι ἐν τῷ κρίνεσθαι!

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Νηστεύσας ὁ Κύριος, ἡμέρας
τεσσαράκοντα, ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὕστερον
ἐπείνασε, δεικνὺς τὸ ἀνθρώπινον.

Ψυχὴ μὴ ἀθυμήσης, ἂν σοι
προσβάλλῃ ὁ ἐχθρός, προσευχῆ τε καὶ
νηστεία, ἐκ ποδῶν ἀποκρουσθήτω
σοι.

Δόξα...

Πατέρα δοξάσωμεν, Υἱὸν
ὑπερυψώσωμεν, τὸ θεῖον Πνεῦμα,
πιστῶς προσκυνήσωμεν Τριάδα
ἀχώριστον, Μονάδα κατ' οὐσίαν, ὡς
φῶς καὶ φῶτα καὶ ζωὴν, καὶ ζωὰς
ζωοποιοῦσαν, καὶ φωτίζουσιν τὰ
πέρατα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὴν πόλιν σου φύλαττε, Θεογεννητορ
Πάναγνε· ἐν σοὶ γὰρ αὕτη, πιστῶς
βασιλεύουσα, ἐν σοὶ καὶ κρατύνεται,
καὶ διὰ σοῦ νικῶσα, τροποῦται πάντα
πειρασμόν, καὶ σκυλεύει πολεμίους,
καὶ διέπει τὸ ὑπήκοον.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄνδρέα σεβάσμιε, καὶ Πάτερ
τρισμακάριστε, Ποιμὴν τῆς Κρήτης, μὴ
παύσῃ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν σὲ
ὑμνούντων, ἵνα ῥυσθῶμεν πάσης
ὀργῆς, καὶ θλίψεως, καὶ φθορᾶς, καὶ
πταισμάτων λυτρωθῶμεν, οἱ τιμῶντές
σου τὴν μνήμην αἰεὶ.

Ἄσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος
ἀνερμήνευτος, Μητρὸς ἀνάνδρου,
ἄφθορος ἢ κήσεις· Θεοῦ γὰρ ἢ
γέννησις, καινοποιεῖ τὰς φύσεις· διό
σε πᾶσαι αἱ γενεαί, ὡς Θεόνυμφον
Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

ὁ Ἀναγνώστης.

Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
 Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς **(ἐκ γ')**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
 Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
 Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
 ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

**Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
 ἐλέησον.**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
 ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
 ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
 καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
 καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς : Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ἄμήν.

Καὶ ψάλλομεν τὸ ἐπόμενον
Τροπάριον μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ
Ἦχος πλ. β'.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ·
ἄλλον γὰρ ἐκτός σου βοηθόν, ἐν
θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν, Κύριε τῶν
Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ·
ἄλλον γὰρ ἐκτός σου βοηθόν, ἐν
θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν, Κύριε τῶν
Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείας αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ·
ἄλλον γὰρ ἐκτός σου βοηθόν, ἐν
θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν, Κύριε τῶν
Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.
Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ·
ἄλλον γὰρ ἐκτός σου βοηθόν, ἐν
θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν, Κύριε τῶν
Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ
χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ
ὀργάνῳ.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ·
ἄλλον γὰρ ἐκτός σου βοηθόν, ἐν
θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν, Κύριε τῶν
Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
Κύριον.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ·
ἄλλον γὰρ ἐκτός σου βοηθόν, ἐν
θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν, Κύριε τῶν
Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα ὁ πρῶτος Χορὸς

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

ὁ δεῦτερος Χορὸς

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς
δυνάμεως αὐτοῦ.

Καὶ πάλιν οἱ δύο Χοροὶ ὁμοῦ, ἀργότερον

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ·
ἄλλον γὰρ ἐκτός σου βοηθόν, ἐν
θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν, Κύριε τῶν
Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα ...

Κύριε, εἰ μὴ τοὺς Ἁγίους σου εἶχομεν
 πρεσβευτάς, καὶ τὴν ἀγαθότητά σου
 συμπαθοῦσαν ἡμῖν, πῶς ἐτολμῶμεν,
 Σῶτερ, ὑμνῆσαί σε, ὄν εὐλογοῦσιν
 ἀπαύστως Ἄγγελοι; Καρδιογνῶστα,
 φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν, Θεοτόκε,
 πταισμάτων, πρὸς σὲ κατέφυγον, Ἄγνη,
 σωτηρίας δεόμενος. Ἐπίσκεψαι τὴν
 ἀσθενοῦσάν μου ψυχὴν, καὶ πρέσβευε
 τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, δοθῆναί μοι
 τὴν ἄφεσιν, ὧν ἔπραξα δεινῶν, μόνη
 εὐλογημένη.

Καὶ ψάλλει ὁ α' Χορός, τὸ.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς
 μου, μὴ ἐγκαταλίπης με, ἀνθρωπίνη
 προστασία, μὴ καταπιστεύσης με, ἀλλ'
 αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησόν με.

Καὶ ὁ β' Χορός.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι,
 Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν
 σκέπην σου.

Ἔϊτα τό, Κύριε, ἐλέησον (μ').

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν
 οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
 δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
 μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ

πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πατερ.

Ἱερεὺς. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ

πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ποιῶμεν τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας, Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ' ἑαυτοὺς καὶ ἓνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ Ὁσίου Ἐφραΐμ.

➤ **Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,**
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας,
φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας μή μοι
δῶς.

➤ Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ
ἀγάπης, χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

➤ **Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι**
τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἄμήν.

Μετὰ δὲ ταύτας, ἐτέρας μικρὰς ἰβ' λέγοντες καθ' ἑκάστην, τὸ ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν με, καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην, καὶ τὸν τελευταῖον στίχον τῆς ἀνωτέρω Εὐχῆς.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἀναγνώστης Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς
(ἐκ γ')

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

**Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῶν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῶν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς : Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ
δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ
Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ἀμήν.

ὁ α' ψάλτης.

**Κύριε, ἐλέησον (ιβ') Εἶτα τὰς ἐπομένας
Εὐχάς.**

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

(Παύλου μοναχοῦ, Μονῆς τῆς

Εὐεργέτιδος).

Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε,
ἀγνή Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα, ἡ
Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις τῇ
παραδόξῳ σου κυήσει ἐνώσασα καὶ τὴν
ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν τοῖς
οὐρανίοις συνάψασα· ἡ τῶν
ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπίς καὶ τῶν
πολεμουμένων βοήθεια, ἡ ἐτοιμία
ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, καὶ
πάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον·
μὴ βδελύξῃ με τὸν ἁμαρτωλόν, τὸν
ἐναγῆ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς καὶ λόγοις
καὶ πράξεσιν ὅλον ἑμαυτὸν ἀχρειώσαντα,
καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου, ῥαθυμία
γνώμης, δοῦλον γενόμενον. Ἄλλ' ὡς τοῦ
φιλανθρώπου Θεοῦ Μήτηρ,
φιλανθρώπως σπλαγχνίθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ
ἁμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν
ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοι
δέησιν, καὶ τὸν σὸν Υἱόν, καὶ ἡμῶν
Δεσπότην καὶ Κύριον, τῇ μητρικῇ σου
παρρησίᾳ χρωμένη δυσώπησον, ἵνα
ἀνοίξῃ κάμοι τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα

τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος καί, παριδῶν μου
 τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέψη με
 πρὸς μετάνοιαν καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν
 ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ με. Καὶ
 πάρεσό μοι αἰεὶ ὡς ἐλεήμων καὶ
 συμπαθὴς καὶ φιλάγαθος, ἐν μὲν τῷ
 παρόντι βίῳ θερμὴ προστάτις καὶ
 βοηθός, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους
 ἀποτειχίζουσα καὶ πρὸς σωτηρίαν
 καθοδηγοῦσα με· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς
 ἐξόδου μου τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν
 περιέπουσα καὶ τὰς σκοτεινὰς ὄψεις τῶν
 πονηρῶν δαιμόνων πόρρω αὐτῆς
 ἀπελαύνουσα. Ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ
 τῆς κρίσεως, τῆς αἰωνίου με ῥυομένη
 κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ
 σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν κληρονόμον με
 ἀποδεικνύουσα. Ἦς καὶ τύχοιμι,
 Δέσποινα μου, ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ
 τῆς σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως, χάριτι
 καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς
 ΣουΥιοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ
 Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡς πρέπει
 πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ
 ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ
 ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, **νῦν**
καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων .
Ἀμήν.

ὁ β' ψάλτης

**ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΝ
ΧΡΙΣΤΟΝ.**

(Ἄντιόχου Μοναχοῦ τοῦ Πανδέκτου).

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον
ἀπιοῦσιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ
ψυχῆς, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἀμαρτίας καὶ ἀπὸ
πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς
ἠδυπαθείας. Παῦσον τὰς ὀρμὰς τῶν
παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη
τοῦ πονηροῦ τὰ καθ' ἡμῶν δολίως
κινούμενα. Τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν
ἐπαναστάσεις κατάστειλον καὶ πᾶν
γεῶδες καὶ ὑλικὸν ἡμῶν φρόνημα
κοίμισον. Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός,
γρήγορον νοῦν, σῶφρονα λογισμόν,
καρδίαν νήφουσαν, ὕπνον ἐλαφρόν καὶ
πάσης σατανικῆς φαντασίας
ἀπηλλαγμένον. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν
τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους
ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου καὶ τὴν μνήμην τῶν
σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς
ἀπαράθραυστον ἔχοντας. Παννύχιον
ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι εἰς τὸ
ὕμνεῖν καὶ εὐλογεῖν καὶ δοξάζειν τὸ
πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομα σου,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου
**Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

- Ὑπερένδοξε, ἀειπάρθενε,
εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε
τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ
σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἴτησαι ἵνα
σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
- Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου
ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ
ἅγιον, Τριάς ἀγία, δόξα σοι.
- Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σέ
ἀνατίθην, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ,
φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

**Κατὰ τὴν πρώτην ἑβδομάδα τῶν
Νηστειῶν [ἀπὸ τῆς Δευτέρας (Καθαρᾶς)]**

**εὐθύς ὁ Ἱερεὺς ἀναγινώσκει, ἀπὸ τῆς
Ὡραίας Πύλης, τὸ τῆς ἡμέρας
Εὐαγγέλιον [τῆς Παννυχίδος].**

ὁ Ἱερεὺς

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως... κ.λ.π.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν κα' 8 – 36.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε·
πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί
μου λέγοντες ὅτι ἐγὼ εἰμι καὶ ὁ καιρὸς
ἤγγικε. μὴ οὖν πορευθῆτε ὀπίσω
αὐτῶν. ⁹ ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ
ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ
ταῦτα γενέσθαι πρῶτον, ἀλλ' οὐκ εὐθέως
τὸ τέλος. ¹⁰ τότε ἔλεγεν αὐτοῖς·

Ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ
 βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, ¹¹σεισμοὶ τε
 μεγάλοι κατὰ τόπους καὶ λιμοὶ καὶ λοιμοὶ
 ἔσονται, φόβητρά τε καὶ σημεῖα ἀπ'
 οὐρανοῦ μέγала ἔσται. ¹²πρὸ δὲ τούτων
 πάντων ἐπιβαλοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας
 αὐτῶν καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς
 συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ
 βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ
 ὀνόματός μου· ¹³ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς
 μαρτύριον. ¹⁴θέτε οὖν εἰς τὰς καρδίαις
 ὑμῶν μὴ προμελετᾶν
 ἀπολογηθῆναι· ¹⁵ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν
 στόμα καὶ σοφίαν, ἧ οὐ δυνήσονται
 ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ
 ἀντικείμενοι ὑμῖν. ¹⁶παραδοθήσεσθε δὲ
 καὶ ὑπὸ γονέων καὶ συγγενῶν καὶ φίλων
 καὶ ἀδελφῶν, καὶ θανατώσουσιν ἐξ
 ὑμῶν, ¹⁷καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ
 πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ¹⁸καὶ θριξ ἐκ
 τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται· ¹⁹ἐν
 τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς
 ὑμῶν. ²⁰ὅταν δὲ ἴδητε κυκλουμένην ὑπὸ
 στρατοπέδων τὴν Ἱερουσαλήμ, τότε
 γνῶτε ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις
 αὐτῆς. ²¹τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ
 φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη, καὶ οἱ ἐν μέσῳ
 αὐτῆς ἐκχωρείτωσαν, καὶ οἱ ἐν ταῖς
 χώραις μὴ εἰσερχέσθωσαν εἰς
 αὐτήν, ²²ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσεως αὐταὶ
 εἰσι τοῦ πληρωθῆναι πάντα τὰ

γεγραμμένα. ²³ οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ
 ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν
 ἐκείναις ταῖς ἡμέραις· ἔσται γὰρ τότε
 ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὄργῃ τῷ
 λαῷ τούτῳ, ²⁴ καὶ πεσοῦνται στόματι
 μαχαίρας, καὶ αἰχμαλωτισθήσονται εἰς
 πάντα τὰ ἔθνη, καὶ Ἱερουσαλήμ ἔσται
 πατουμένη ὑπὸ ἐθνῶν ἄχρι οὗ
 πληρωθῶσι καιροὶ ἐθνῶν. ²⁵ Καὶ ἔσται
 σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ καὶ ἄστροις,
 καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἐθνῶν ἐν ἀπορίᾳ
 ἠχούσης θαλάσσης καὶ
 σάλου, ²⁶ ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ
 φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων
 τῆ οἰκουμένη· αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν
 οὐρανῶν σαλευθήσονται. ²⁷ καὶ τότε
 ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
 ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως καὶ
 δόξης πολλῆς. ²⁸ ἀρχομένων δὲ τούτων
 γίνεσθαι ἀνακύψατε καὶ ἐπάρατε τὰς
 κεφαλὰς ὑμῶν, διότι ἐγγίζει ἡ
 ἀπολύτρωσις ὑμῶν. ²⁹ Καὶ εἶπε
 παραβολὴν αὐτοῖς· Ἴδετε τὴν συκῆν καὶ
 πάντα τὰ δένδρα. ³⁰ ὅταν προβάλωσιν
 ἤδη, βλέποντες ἀφ' ἑαυτῶν γινώσκετε
 ὅτι ἤδη ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν· ³¹ οὕτω καὶ
 ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα,
 γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ
 Θεοῦ. ³² ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ
 παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη ἕως ἂν πάντα
 γένηται. ³³ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ

παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ
 παρέλθωσι. ³⁴ Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς
 μήποτε βαρηθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν
 κραιπάλη καὶ μέθη καὶ μερίμναις
 βιωτικαῖς, καὶ αἰφνίδιος ἐφ' ὑμᾶς ἐπιστῇ
 ἡ ἡμέρα ἐκείνη· ³⁵ ὡς παγὶς γὰρ
 ἐπελεύσεται ἐπὶ πάντα τοὺς
 καθημένους ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς
 γῆς. ³⁶ ἀγρυπνεῖτε οὖν ἐν παντὶ καιρῷ
 δεόμενοι ἵνα καταξιωθῆτε ἐκφυγεῖν
 πάντα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι καὶ
 σταθῆναι ἔμπροσθεν τοῦ υἱοῦ τοῦ
 ἀνθρώπου.

ὁ Χορὸς Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ὁ Ἱερεὺς Εἰρήνη πᾶσι.

ὁ Χορὸς Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ Ἱερεὺς Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

ὁ Χορὸς Σοί, Κύριε.

**Καὶ ἡμῶν κεκλιμένων, λέγει εὐθύς,
ὁ Ἱερεὺς**

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ,
 ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς
 παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου
 καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ
 τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,
 προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
 Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ
 τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου,

Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν
 ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
 Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ
 καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ
 Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ
 δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης,
 καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων,
 Εὐπρόσδεκτον ποιήσον τὴν δέησιν ἡμῶν,
 Δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν
 παραπτωμάτων ἡμῶν,
 Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν
 πτερύγων σου
 Ἀποδίωξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ
 πολέμιον,
 Εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν,
 Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου,
 καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς
 καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ Ἀναγνώστης Ἀμήν.

Εἴθ' οὕτω ποιήσας ὁ Προεστὼς
 μετάνοιαν ἐπὶ γῆς λέγει τοῖς ἀδελφοῖς.
 Εὐλογεῖτε, Πατέρες ἅγιοι, συγχωρήσατέ
 μοι τῶ ἀμαρτωλῶ.

Καὶ οἱ Ἀδελφοὶ

Ὁ Θεὸς συγχωρήσαί σοι, Πάτερ ἅγιε.

Ὁ Ἀναγνώστης

Δόξα... Καὶ νῦν... Κύριε, ἐλέησον (γ'),
 Πάτερ ἅγιε εὐλόγησον.

Καὶ ἄρχονται οἱ Ἀδελφοὶ ἀνὰ δύο,
 εἷς ἐξ ἑκατέρου Χοροῦ κατὰ τάξιν, ποιεῖν
 τὸ αὐτό, καὶ αἰτεῖσθαι, καὶ λαμβάνειν

συγχώρησιν, μέχρις ἂν πληρωθῶσιν
ἅπαντες.

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Κύριε, ἐλέησον

Ἵπερ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
Χριστιανῶν.

Ἵπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος)
καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

Ἵπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους.

Ἵπὲρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ
φιλοχρίστου στρατοῦ.

Ἵπερ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καὶ
ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ἵπερ τῶν διακονούντων καὶ
διακονησάντων ἡμῖν.

Ἵπὲρ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων
ἡμᾶς.

Ἵπερ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς
ἀναξίοις εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

Ἵπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

Ἵπερ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων.

Ἵπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς.

Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν

προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ
ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων.

Εἴπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν, τὸ Κύριε,
ἐλέησον, (γ').

Καὶ λαμβάνουσι πάντες συγχώρησιν
παρὰ τοῦ Προεστῶτος ἢ τοῦ Ἱερέως,
ἀσπαζόμενοι τὴν δεξιὰν αὐτοῦ. Ἐφ' ὅσον
δὲ γίνεται ὁ ἀσπασμός, ψάλλεται ὑπὸ
τοῦ β' Χοροῦ:

**Τῆ μὲν Δευτέρα, Τετάρτη καὶ
Παρασκευῇ ἑσπέρας.**

Ἦχος β' Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντων προστατεύεις, Ἀγαθή, τῶν
καταφευγόντων ἐν πίστει τῆ κραταιᾷ σου
χειρί· ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν ἀμαρτωλοὶ
πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, ἀεί-
μεσιτεῖαν, οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ
πταισμάτων, πολλῶν. Μητέρα τοῦ Θεοῦ
τοῦ Ὑψίστου· ὅθεν σοι προσπίπτομεν·
Ῥῦσαι πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους
σου.

**Τῆ δὲ Τρίτῃ ἑσπέρας καὶ τῆ Πέμπτῃ
ψάλλεται, τὸ
Ἦχος α'.**

Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον Χριστέ, ἡ
Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα
σοι· Τέκνον γλυκύτετον, πῶς ἀδίκως
πάσχεις (θνήσκεις); πῶς τῷ ξύλῳ
κρέμασαι, ὃ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς
ὔδασι; Μὴ λίπης μόνην με, Εὐεργέτα
πολυέλεε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου
δέομαι.

Ὁ Ἱερεὺς ποιῶν τὸ σημεῖον τοῦ
τιμίου Σταυροῦ μεθ' ὑποκλίσεως,
ἐπιλέγει.

**Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον ἡμᾶς.**

ὁ Ἀναγνώστης Ἀμήν.

Οὗτος ὁ τύπος καὶ ἡ τάξις τοῦ Μ.
Ἀποδείπνου ὀφείλει γίνεσθαι κατὰ
πᾶσαν τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην
Τεσσαρακοστὴν μέχρι τῆς Μεγάλης
Τρίτης ἑσπέρας, ἐξαιρουμένων τῶν
Εὐαγγελίων, ἅτινα μόνον διὰ τὴν α'
ἑβδομάδα εἰσὶν ὠρισμένα, τῇ δὲ Μ.
Δευτέρᾳ καὶ τῇ Μ. Τρίτῃ ἑσπέρας, ἀντὶ
τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου, ψάλλονται τὰ
Τριῶδια τοῦ Ἀποδείπνου, καὶ εἰς τὸ τέλος
τό, "Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον Χριστέ...".

Οἱ ἐν τοῖς ἱεροῖς Μοναστηρίοις καὶ
Ἠσυχαστηρίοις λαβόντες συγχώρησιν
ἀπὸ τοῦ Προεστῶτος, ἀπέρχονται ἐν τοῖς
κελλίοις αὐτῶν ἔνθα λέγουσι καὶ τὴν
Εὐχὴν ταύτην.

Τοῖς μισοῦσι καὶ ἀδικοῦσιν ἡμᾶς
συγχώρησον, Κύριε, τοῖς ἀγαθοποιοῦσιν
ἀγαθοποίησον, τοῖς ἀδελφοῖς καὶ
οἰκείοις ἡμῶν, χάρισαι τὰ πρὸς σωτηρίαν
αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον, τοὺς ἐν
ἀσθενείᾳ ἐπίσκεψαι, καὶ ἴασιν δώρησαι,
τοὺς ἐν θαλάσῃ κυβέρνησον, τοῖς ἐν

ὁδοιπορίαις συνόδευσον, τῷ Βασιλεῖ
 συμμάχησον, τοῖς διακονοῦσι, καὶ
 ἔλεοῦσιν ἡμᾶς, ἁμαρτιῶν ἄφεσιν
 δώρησαι, τοῖς ἐντειλαμένοις ἡμῖν τοῖς
 ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν,
 συγχώρησον καὶ ἐλέησον κατὰ τὸ μέγα
 σου ἔλεος. Μνήσθητι, Κύριε, πάντων τῶν
 προκεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν
 ἡμῶν καὶ ἀνάπαυσον αὐτούς, ἔνθα
 ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου.
 Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν
 τῶν αἰχμαλώτων, καὶ λύτρωσαι αὐτούς
 ἀπὸ πάσης περιστάσεως. Μνήσθητι,
 Κύριε, τῶν καρποφορούντων καὶ
 καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἀγίαις σου
 Ἐκκλησίαις, καὶ δὸς αὐτοῖς τὰ πρὸς
 σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν
 αἰώνιον. Μνήσθητι, Κύριε, καὶ ἡμῶν τῶν
 ταπεινῶν καὶ ἁμαρτωλῶν καὶ ἀναξίων
 δούλων σου καὶ φώτισον ἡμῶν τὸν νοῦν
 τῷ φωτὶ τῆς γνώσεώς σου καὶ ὁδήγησον
 ἡμᾶς ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου,
 πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου
 Μητρὸς, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ
 ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων σου
 τῶν Ἁγίων, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς πάντα
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.